
ADVIES

**Voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de
ordonnantie van 2 mei 2013 houdende het Brussels
Wetboek voor Lucht, Klimaat en Energiebeheersing met het
oog op de gedeeltelijke omzetting van Richtlijnen (EU)
2023/1791, (EU) 2023/2413, (EU) 2024/1275, (EU)
2024/2881 en (EU) 2024/3019**

Aanvrager	Staatssecretaris Ans Persoons
Aanvraag ontvangen op	28 augustus 2026
Aanvraag behandeld door	Commissie Leefmilieu
Advies aangenomen door de Plenaire vergadering op	15 oktober 2026

*Brupartners bestaat uit 7 effectieve en 7 plaatsvervangende leden die **de representatieve werkgeversorganisaties (BECI)** vertegenwoordigen, 6 effectieve en 6 plaatsvervangende leden die **de representatieve middenstandsorganisaties** vertegenwoordigen, 2 effectieve en 2 plaatsvervangende leden die **de representatieve werkgeversorganisaties van de social-profitsector (BRUXEO)** vertegenwoordigen en 15 effectieve en 15 plaatsvervangende leden die **de representatieve werknemersorganisaties** vertegenwoordigen (6 ABVV, 6 ACV, 3 SYNOVA).*

Vooraf

Naast het Brussels Wetboek voor Lucht, Klimaat en Energiebeheersing (BWLKE) voorziet dit voorontwerp van ordonnantie in de wijziging van de volgende teksten :

- Het Wetboek van inspectie, preventie, vaststelling en bestraffing van milieumisdrijven en milieuaansprakelijkheid ;
- De organieke ordonnantie van 6 oktober 2016 houdende organisatie van de stedelijke herwaardering ;
- De ordonnantie van 7 maart 2024 tot wijziging van de ordonnantie van 2 mei 2013 houdende het Brussels Wetboek van Lucht, Klimaat en Energiebeheersing met het oog op de implementatie van de strategie voor de renovatie van de gebouwen.

De herziening van deze teksten heeft tot doel vijf Europese richtlijnen om te zetten met betrekking tot energie-efficiëntie, bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen, energieprestatie van gebouwen en luchtkwaliteit¹. De beoogde wijzigingen moeten ook de toepassing mogelijk maken van controle- en sanctieprocedures voor inbreuken op de Europese « methaanverordening ».

Advies

1. Algemene beschouwingen

1.1 Voorbeeldgedrag van de overheden

Omdat hij vaststelt dat heel wat bepalingen betrekking hebben op het verbruik van de overheden, juicht **Brupartners** de wil van de overheden toe om op dit gebied voorbeeldig te zijn. Hij is immers van oordeel dat het voorbeeldgedrag van de overheden, naast de directe effecten in termen van vermindering van het energieverbruik en emissies, ook zal bijdragen aan de aanvaardbaarheid van de vereiste inspanningen.

Brupartners vraagt niettemin om :

- **Ervoor te zorgen dat de doelstellingen inzake de vermindering van het energieverbruik verenigbaar zijn met de openbare dienstverleningsopdrachten die door de betrokken infrastructuur worden uitgevoerd, zonder dat dit ten koste gaat van de continuïteit, veiligheid en kwaliteit van de dienstverlening.**

¹

- 1) Richtlijn (EU) 2023/1791 van het Europees Parlement en de Raad van 13 september 2023 betreffende energie-efficiëntie en tot wijziging van Verordening (EU) 2023/955 (« energie-efficiëntierichtlijn ») ;
- 2) Richtlijn (EU) 2023/2413 van het Europees Parlement en de Raad van 18 oktober 2023 tot wijziging van Richtlijn (EU) 2018/2001, Verordening (EU) 2018/1999 en Richtlijn 98/70/EG wat de bevordering van energie uit hernieuwbare bronnen betreft, en tot intrekking van Richtlijn (EU) 2015/652 van de Raad (« HEB-wijzigingsrichtlijn ») ;
- 3) Richtlijn (EU) 2024/1275 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 betreffende de energieprestatie van gebouwen (« EPB-richtlijn ») ;
- 4) Richtlijn (EU) 2024/2881 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2024 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa (« luchtrichtlijn ») ;
- 5) Richtlijn (EU) 2024/3019 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2024 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater (« stedelijk-afvalwaterrichtlijn »).

1.2 Interregionale coherentie, planning en coördinatie

Brupartners dringt erop aan dat het klimaatbeleid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest coherent is met en aansluit bij alle Brusselse plannen, alsook bij bepaalde federale teksten die verband houden met de beoogde bepalingen. Hij acht het met name noodzakelijk om bijzondere aandacht te besteden aan de coherentie met de bepalingen die in de volgende teksten zijn voorzien : GSV, Good Move, LEZ, Good Food, afvalstoffenplan, Shifting Economy, Brusselse Huisvestingscode, federale wet op de mede-eigendommen...

Met het oog op leesbaarheid en begrijpelijkheid dringt **Brupartners** er ook op aan dat de herzieningen van het BWLKE niet per thema worden opgesplitst, zodat de verschillende aspecten van de gewestelijke ambities op het gebied van klimaat en energiebeleid in hun geheel kunnen worden behandeld.

Daarnaast roept **Brupartners** op om meer vooruit te lopen op de omzettingen van de Europese richtlijnen. Deze moeten worden gepland in plaats van in allerijl te worden uitgevoerd. Een dringend noodzakelijke omzetting kan immers afbreuk doen aan de kwaliteit van de teksten en de tijd voor overleg beperken.

Tot slot herinnert **Brupartners** eraan dat hij het streven naar een geharmoniseerde visie tussen de Gewesten op het gebied van klimaat- en energiebeleid aanmoedigt. Te uiteenlopende benaderingen kunnen de taak van economische actoren en burgers die in meerdere gebieden actief zijn, bemoeilijken, concurrentievervalsingen veroorzaken en de algehele doeltreffendheid van de klimaatactie ondermijnen.

1.3 Klimaatdoelstellingen

Brupartners neemt er akte van dat deze herziening van het wetgevend kader past in het kader van een aanscherping van de klimaatdoelstellingen van de Europese Unie.

Brupartners deelt de bezorgdheden over het klimaat en acht het opportuun om een ambitieus klimaatbeleid te voeren, door met name te streven naar energiezuinigere gebouwen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en door de CO₂-uitstoot te verminderen. Temeer daar de inspanningen op het vlak van de bouwkwiteit van gebouwen of de renovatie ervan een drievoudig rendement opleveren : ecologisch, economisch en sociaal.

In deze context is **Brupartners** van mening dat de vastgestelde doelstellingen ambitieus mogen zijn, zolang ze maar realistisch en haalbaar blijven.

Brupartners acht het opportuun dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zich positioneert als « actor van de energietransitie » en krachtige en ambitieuze maatregelen vaststelt. De kosten van het nietsdoen vandaag zouden immers in de nabije toekomst aanzienlijk zijn en zouden leiden tot nog drastischere en kostbaardere maatregelen om de doelstellingen te behalen die België op internationaal niveau heeft geratificeerd. Nietsdoen zou er bovendien toe leiden dat de actoren onvoldoende tijd krijgen om hun gedrag aan te passen.

In een context waarin de door de Europese Unie vastgestelde klimaatdoelstellingen - en bijgevolg ook die van onze verschillende Europese partners - worden aangescherpt, is **Brupartners** bovendien van mening dat op lange termijn energiezuinigere economische systemen aan concurrentiekracht zouden

kunnen winnen, temeer in een context van stijgende energiekosten en indien Europese partners ervoor zouden kiezen zich strengere verplichtingen op te leggen dan deze die op Europees niveau zijn voorgeschreven. De klimaattransitie biedt ook een economische opportuniteit.

De Brusselse economie moet echter wel in staat zijn om de financiële lasten van deze transitie op te vangen. **Brupartners** is dan ook van mening dat de vastgestelde doelstellingen eveneens realistisch moeten blijven ten aanzien van de uitdagingen en de financieringsmogelijkheden, en sociaal aanvaardbaar moeten zijn.

Het klimaatbeleid is immers ondenkbaar zonder rekening te houden met alle pijlers van duurzame ontwikkeling, d.w.z. niet alleen het milieuaspect, maar ook de economische en sociale aspecten. In dit verband is het belangrijk om een energietransitieplan te hebben dat door iedereen wordt aanvaard (werknemers, werkgevers, ondernemers, consumenten, burgers, eigenaars-bewoners, verhuurders, huurders en mede-eigenaars...).

Tot slot is **Brupartners** van mening dat een ambitieus klimaatbeleid, om « aanvaard » te worden, eerder stimulerend dan bestraffend moet zijn. In dit opzicht is de rol van de fiscaliteit bijzonder belangrijk, gelet op de potentiële sociaaleconomische effecten ervan (met name wat betreft het concurrentievermogen van de ondernemingen of de koopkracht van huishoudens).

Brupartners vraagt derhalve dat :

- **Het evenwicht tussen de drie pijlers van duurzame ontwikkeling expliciet tot uiting komt in de beginselen die ten grondslag liggen aan het klimaatbeleid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ;**
- **Het beginsel van sociale rechtvaardigheid wordt gewaarborgd ;**
- **De context een gezonde economie mogelijk maakt ;**
- **De milieubelasting *in fine* niet verwordt tot een begrotingsbelasting doordat alternatieven voor de te ontmoedigen gedragingen niet haalbaar zijn (hetzij omdat ze niet bestaan, hetzij omdat ze technisch of economisch niet aanvaardbaar zijn) ;**
- **De bedragen die door milieubelasting zouden worden vrijgemaakt worden bestemd voor investeringen die de energietransitie beogen (zowel ter ondersteuning van de privésector als de publieke sector).**

1.4 Voorwaarden voor welslagen van het klimaatbeleid

Brupartners is van mening dat de doeltreffendheid van een klimaatbeleid niet alleen afhangt van de kwaliteit van het regelgevend kader, maar ook van de omstandigheden waarin het wordt uitgevoerd. Volgens hem berust het welslagen van dit beleid onder meer op vier elkaar aanvullende voorwaarden : bewustmaking van de betrokken doelgroepen, begeleiding van de actoren, passende financiering en een grondige evaluatie van de maatregelen.

Bewustmaking

Hoewel klimaatkwesties regelmatig van alle kanten aan de orde worden gesteld, moet worden benadrukt dat burgers en economische actoren nog steeds weinig bekend zijn met deze problematiek.

Brupartners is echter van oordeel dat een goede bewustmaking/voorlichting omtrent de klimaatvraagstukken mensen kan overtuigen van het « haalbare » en « uitvoerbare » karakter van

ambitieuze doelstellingen. In dit verband stelt hij vast dat de mobilisaties van het maatschappelijk middenveld aantoont dat bepaalde actoren nu al bereid zijn om ambitieuze doelstellingen in de strijd tegen de klimaatopwarming te ondersteunen.

Brupartners is dan ook van mening dat de vermoedelijke impact van een goede bewustmaking/voorlichting niet mag worden onderschat en dat hieraan de nodige middelen moeten worden besteed. Dit om enerzijds het publiek in staat te stellen informatie over het klimaat of energie te begrijpen en anderzijds zoveel mogelijk mensen aan te trekken voor technologische beroepen waarmee technologieën kunnen worden gevonden en geïmplementeerd die een antwoord bieden op de energie- en klimaatuitdagingen.

Brupartners vraagt derhalve om :

- **Meer bewustwording te creëren aangaande de kosten die « nietsdoen » op het gebied van de strijd tegen klimaatverandering met zich mee zou brengen ;**
- **Bewustmakings-/voorlichtingsmaatregelen te voorzien in het kader van het verplicht onderwijs (in dit verband zijn de mogelijkheden die de tool « My2050 »² biedt inspirerend) en van de beroepsopleiding ;**
- **De nieuwe beroepen op het gebied van duurzame ontwikkeling onder de aandacht te brengen of modules over « duurzame ontwikkeling » op te nemen in de opleidingen voor bestaande beroepen die verband houden met de klimaatproblematiek ;**
- **In de opleidingstrajecten, vanaf het basisonderwijs, de bevordering te versterken van de « STEM »-vakken (wetenschappen (scheikunde, natuurkunde, biologie), technologie, techniek en wiskunde) en van de talen die onmisbaar zijn voor universitair onderzoek.**

Begeleiding

Er moet een goede verdeling worden gevonden van de middelen die worden besteed aan bewustmaking en deze die nodig zijn voor de onontbeerlijke begeleiding van de diverse betrokken actoren. In dit verband is **Brupartners** van oordeel dat het grootste deel van de middelen moet worden besteed aan ondersteuning bij het ondernemen van actie.

Brupartners benadrukt dat het van belang is dat de steunmechanismen toegankelijk zijn samen met de inwerkingtreding van de voorziene verplichtingen. De tenuitvoerlegging van steun- en begeleidingsmaatregelen is immers van essentieel belang, gelet op de aanzienlijke investeringen die moeten worden gedaan. Bovendien is hij van mening dat een kwaliteitsvolle begeleiding ook zal bijdragen aan de aanvaardbaarheid van de vereiste inspanningen.

Sociale begeleiding

Volgens **Brupartners** vereist de sociaaleconomische realiteit van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een regeling voor sociale begeleiding (zo vroeg mogelijk in het proces) die gericht is op de integratie en de aansluiting van de meest kwetsbare groepen bij het beoogde energietransitieproces. In dit verband vormt het vaststellen van een significante sociale begeleiding een uitdaging die moet worden aangegaan om de daadwerkelijke tenuitvoerlegging van de geplande maatregelen te waarborgen. Daarnaast dringt **Brupartners** erop aan dat het begrip « kwetsbare groep » die begeleiding nodig heeft,

² <https://klimaat.be/2050-nl/my2050-tool>

niet te beperkend wordt opgevat en ook diegenen omvat die tegen lage lonen werken en die momenteel vaak worden uitgesloten van de steunregelingen.

Economische begeleiding

Naast sociale begeleiding acht **Brupartners** het opportuun dat er begeleiding toegankelijk is voor alle economische actoren, gezien de beoogde maatregelen de economie als geheel zullen beïnvloeden en één van de belangrijkste belemmeringen voor het uitvoeren van energetische renovaties het gebrek aan tijd en technische kennis bij deze actoren is.

Brupartners stelt voor om bijzondere aandacht te besteden aan de situatie van de actoren die mogelijk meer moeilijkheden hebben om te investeren (zko's/kmo's, non-profitondernemingen, start-ups, ...). In dit verband betreft hij ten eerste de beëindiging van de EnergiePack-regeling, die gratis begeleiding bood aan zko's/kmo's en non-profitondernemingen om hun energieverbruik te verminderen.

Tot slot vestigt **Brupartners** de aandacht op twee specifieke situaties die bijzondere begeleiding zouden kunnen rechtvaardigen. Enerzijds zijn er de ondernemingen die huurders zijn en die geen (of weinig) zeggenschap hebben over de energieprestaties van de infrastructuur die zij gebruiken. Anderzijds zijn er de werknemers van de ondernemingen die negatief worden beïnvloed door de energietransitie, met name om te voorzien in de opleidingsbehoeften die noodzakelijk zijn voor beroepsomscholingen.

Brupartners vraagt dat :

- Er met name sociale begeleiding wordt gehandhaafd, onder meer via bestaande regelingen zoals het Netwerk Wonen ;
- Het EnergiePack opnieuw wordt ingevoerd om economische begeleiding te bieden aan ondernemingen die meer moeilijkheden kunnen hebben om te investeren (zko's/kmo's, non-profitondernemingen, start-ups, ...). Er moet op lange termijn worden gezorgd voor een gratis, toegankelijk en specifiek op zko's en kmo's en de non-profitsector afgestemde begeleidingsregeling. Deze regeling zal een technische begeleiding moeten bieden bij het ondernemen van actie en volledig operationeel moeten zijn samen met de invoering van de nieuwe verplichtingen.

Financiering

Brupartners is van mening dat de financiering van het klimaatbeleid een centrale kwestie is, die een directe invloed zal hebben op de daadwerkelijke verwezenlijking van de gewestelijke ambities. In dit verband moeten aanzienlijke en structurele investeringen worden gedaan.

Brupartners vraagt dat :

- De financiering van het klimaatbeleid van het Gewest en de begrotingen die voor de tenuitvoerlegging ervan worden uitgetrokken, in overeenstemming zijn met de uitgesproken hoge ambities en het mogelijk maken om de vastgestelde doelstellingen te behalen ;
- De bedragen die vrijkomen uit fiscale maatregelen met een milieudoelstelling, worden bestemd voor investeringen die gericht zijn op de energietransitie.

Evaluatie

Brupartners benadrukt dat evaluatie een essentiële voorwaarde is voor het welslagen van het klimaatbeleid. Een regelmatige evaluatie maakt het immers mogelijk om na te gaan of deze maatregelen de verwachte effecten sorteren, om de moeilijkheden in de praktijk te identificeren en om waar nodig bij te sturen. Zij draagt er ook toe bij dat de beperkte publieke en private middelen optimaal worden benut, door de inspanningen toe te spitsen op de meest doeltreffende regelingen.

Brupartners vraagt om :

- Ervoor te zorgen dat de tenuitvoerlegging van de maatregelen ter verwezenlijking van de klimaatambities van het Gewest regelmatig wordt geëvalueerd ;
- De geldende maatregelen waar nodig aan te passen in het licht van de conclusies van de evaluaties.

2. Bijzondere beschouwingen

2.1 EPB-certificering

Brupartners acht het opportuun om met name de EPB-certificering in te zetten als instrument om investeringen in de energie-efficiëntie van onroerende goederen te stimuleren.

De EPB, een centraal instrument voor de beoordeling van de thermische eigenschappen van onroerende goederen, werd ontwikkeld door talrijke academici, deskundigen en actoren op het terrein en wordt in verschillende landen en regio's toegepast. De EPB omvat een zeer groot aantal criteria en aannames, waardoor zeer uiteenlopende situaties kunnen worden geobjectiveerd en met elkaar kunnen worden vergeleken. In dit verband benadrukt **Brupartners** het belang van een geloofwaardige berekeningsmethodologie, gebaseerd op beproefde wetenschappelijke grondslagen, waarmee de EPB-categorieën nauwkeurig kunnen worden bepaald.

Brupartners stelt vast dat de ambities op het gebied van het objectiveren van de energiekwaliteit van gebouwen toenemen. In deze context maakt hij zich zorgen over het vermogen van de sector om de aanzienlijke groei van de vraag naar EPB-certificering, die deze ambities met zich meebrengt, op te vangen.

Wat betreft de rol van de EPB-actoren wijst **Brupartners** erop dat er talrijke actoren zijn, dat hun rollen uiteenlopend zijn en dat zij onderling afhankelijke functies vervullen, waarbij de ene actor toezicht kan uitoefenen op de andere. Het is dan ook noodzakelijk om ervoor te zorgen dat elke situatie van belangenverstrengeling wordt voorkomen, waardoor bepaalde actoren « rechter en partij » zouden worden.

Derhalve vraagt Brupartners om :

- Zich ervan te vergewissen dat de vastgestelde doelstellingen op het gebied van certificering concreet haalbaar zijn, door ervoor te zorgen dat de markt in staat is om aan de vraag te voldoen ;
- Open te staan voor elke mogelijke methodologische verbetering en interregionale harmonisatie van de EPB-certificering ;

- **De kwaliteit en betrouwbaarheid van de afgeleverde certificaten te waarborgen door ervoor te zorgen dat de prestaties van de certificeerders streng worden gecontroleerd.**

EPB-certificering « openbare gebouwen »

Brupartners neemt met tevredenheid akte van het feit dat de definitie van overheden in het BWLKE berust op cumulatieve voorwaarden, wat de opname van ondernemingen uit de non-profitsector in deze definitie beperkt. Hij benadrukt echter dat deze definitie afwijkt wat betreft de EPB-certificering « openbare gebouwen », waardoor alle ondernemingen uit de non-profitsector onder het toepassingsgebied van deze certificering vallen. Dit geldt des te meer daar het BWLKE voorziet in een verlaging van de drempel waarboven het EPB-certificaat « openbare gebouwen » verplicht is, van 250 m² naar 0 m². Bovendien wordt geëist dat dit certificaat jaarlijks wordt bijgewerkt.

Brupartners wijst erop dat dit betrekking heeft op meer dan 5.500 non-profitondernemingen die niet in dezelfde situatie verkeren als de overheden : wat betreft hun beheersautonomie, hun financiële middelen en de administratieve en technische teams die beschikbaar zijn om aan deze verplichting te voldoen. **Brupartners** begrijpt dit gebrek aan samenhang en deze variabele regeling niet.

Deze aanscherping van de regeling valt samen met de afschaffing van elke energiebegeleiding voor de non-profitondernemingen (afschaffing van het EnergiePack) en onzekerheid over de toekomstige beschikbaarheid van de Renolution-premies voor de sector.

Brupartners herinnert eraan dat hij dit verzoek al heeft geformuleerd in zijn advies van 15 februari 2023 betreffende het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de ordonnantie van 2 mei 2013 houdende het Brussels Wetboek van Lucht, Klimaat en Energiebeheersing met het oog op de implementatie van de strategie voor de renovatie van de gebouwen ([A-2023-013-BRUPARTNERS](#)), en **vraagt met aandrang dat :**

- **Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de definitie van overheid van het BWLKE (Boek 1 – artikel 1.3.1 - 4° « Overheid ») strikt naleeft voor de regeling inzake het EPB-certificaat voor openbare gebouwen.**

Certificering van « tertiaire gebouwen »

Brupartners herhaalt zijn verzoek om interregionale samenhang op het gebied van klimaat- en energiebeleid. Hij is van mening dat, in het bijzonder wat betreft de EPB-certificering van tertiaire gebouwen, uiteenlopende definities en modaliteiten tussen de Gewesten de taak van de actoren die op meerdere gebieden werkzaam zijn onnodig zouden kunnen bemoeilijken en concurrentievervalsingen zouden kunnen veroorzaken.

Brupartners vraagt dat :

- **Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest streeft naar een zo groot mogelijke samenhang met de bepalingen inzake de EPB-certificering van tertiaire gebouwen in de andere Gewesten.**

2.2 Energiebeheersysteem voor ondernemingen

Brupartners neemt akte van het voornemen om voor bepaalde energie-intensieve ondernemingen een energiebeheersysteem of een energieaudit verplicht te stellen (NVDR : een energiebeheersysteem zal worden verplicht gesteld als het gemiddelde jaarlijkse eindenergieverbruik van een onderneming de afgelopen drie jaar hoger was dan 85 TJ ; een energieaudit zal worden verplicht gesteld als dit gemiddelde verbruik over dezelfde periode hoger ligt dan 10 TJ).

Brupartners stelt tot zijn verbazing vast dat het moeilijk, zo niet onmogelijk lijkt om betrouwbare statistische gegevens te verkrijgen over het jaarlijkse eindenergieverbruik van ondernemingen. Het is verrassend dat dergelijke gegevens niet beschikbaar zijn, terwijl ze juist de basis vormen voor de vastgestelde drempels. Deze gegevens zijn absoluut noodzakelijk om te kunnen inschatten hoeveel ondernemingen hiermee te maken krijgen, om de impact en de gevolgen van de maatregel te meten, en meer in het algemeen om een coherent energiebeleid te voeren.

Brupartners vraagt dat :

- **De gegevens over het jaarlijkse eindenergieverbruik van ondernemingen worden geïdentificeerd, verzameld en ter beschikking gesteld.**

2.3 Bedrijfsvervoerplannen

Brupartners neemt akte van het voornemen om de regeling inzake de bedrijfsvervoerplannen (BVP's) te vereenvoudigen en te verduidelijken, en om bepaalde verplichtingen te verlichten.

Brupartners is echter van mening dat bepaalde aanpassingen verder gaan dan technische verduidelijking en de reikwijdte van de BVP's kunnen verzwakken, met name wat betreft het in aanmerking nemen van verplaatsingen in verband met goederenvervoer, evenals de opportuniteit om een gemeenschappelijk BVP op te stellen met ondernemingen die op eenzelfde locatie of op nabijgelegen locaties zijn gevestigd.

Brupartners wijst erop dat de BVP's in de eerste plaats een instrument zijn voor overleg tussen de sociale partners binnen de ondernemingen. Ze stellen werkgevers en werknemers in staat om samen na te denken over de organisatie van de verplaatsingen in het kader van de beroepsactiviteit en bieden daardoor oplossingen die zijn afgestemd op de realiteit op het terrein. Bovendien vormen de BVP's, door te streven naar een vermindering van de milieu-impact van het verkeer in verband met beroepsverplaatsingen en een vermindering van de verkeersdruk, ook een relevante hefboom om de luchtkwaliteit te verbeteren.

Tot slot benadrukt **Brupartners** dat de informatie die in het kader van de BVP's wordt verzameld, nuttig kan zijn om de milieu- en mobiliteitseffecten in verband met de vestiging en de werking van ondernemingen te evalueren.

Brupartners vraagt om :

- **Ervoor te zorgen dat de vereenvoudiging van de BVP-regeling niet leidt tot een buitensporige vermindering van de beschikbare informatie, noch tot een verzwakking van de coördinatie op het gebied van mobiliteit rondom de economische activiteitenpolen.**

2.4 Asbestbeheer

Het asbestbeheer is een belangrijk dossier dat lange tijd werd ontweken, maar waarvoor het van essentieel belang is om actie te ondernemen. De wijziging van het BWLKE heeft tot doel de regering te machtigen om de regels vast te stellen die van toepassing zijn op asbestinventarissen en om de bouwplaatsen voor het verwijderen, inkapselen of behandelen van asbesthoudende materialen te reguleren. Daarnaast wordt hiermee de bijbehorende strafrechtelijke sanctie ingevoerd.

Brupartners juicht dan ook de werkzaamheden van Leefmilieu Brussel toe om deze materie te reguleren. Hij staat positief tegenover de vaststelling van een dergelijk kader, dat hij noodzakelijk acht.

In zoverre de regering gemachtigd zal zijn om de verplichtingen vast te stellen, zal de concrete reikwijdte van de regeling dus in de uitvoeringsbesluiten worden bepaald. Daardoor bestaan er onzekerheden, en zelfs bezorgdheden, over de concrete uitvoering van de bepalingen op het terrein.

Er zullen namelijk talrijke vragen moeten worden beantwoord om de rechtszekerheid van alle actoren van de sector te waarborgen. Wie zal bijvoorbeeld verantwoordelijk zijn voor het opstellen van de asbestinventarissen ? Op welk moment zal deze inventaris aan de aannemers moeten worden overhandigd ?

Brupartners vraagt dat :

- **De beroepsfederaties worden betrokken bij de voorbereiding van het uitvoeringsbesluit, om te komen tot een operationeel, controleerbaar, administratief eenvoudig en doeltreffend kader ;**
- **Er bij de uitwerking van het Brusselse kader rekening wordt gehouden met de federale regelgeving (in het bijzonder wat betreft de coördinatie van de federale asbestinventaris en de gewestelijke inventaris) ;**
- **De gemeenten (die een rol zullen moeten spelen, met name bij de controle van de bouwplaatsen) beschikken over de nodige personele, technische en financiële middelen om hun opdrachten ten volle te vervullen ;**
- **Het vermogen van de markt om te voldoen aan een aanzienlijke toename van het aantal aanvragen voor asbestinventarissen wordt geëvalueerd voordat de verplichtingen van kracht worden ;**
- **Er wordt voorzien in een uitgebreide voorlichting over de risico's van asbest en over de verplichtingen met betrekking tot bouwplaatsen ;**
- **Er ook een asbestinventarisatie « vóór de verhuur » wordt overwogen (naar het voorbeeld van de asbestinventarisaties « vóór de verkoop » en « vóór de werken »).**

2.5 Afvalwaterzuivering

Brupartners neemt er akte van dat de omzetting van Richtlijn (EU) 2024/3019 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater met name nieuwe eisen invoert op het gebied van energie-efficiëntie en de opwekking van hernieuwbare energie in de saneringssector. Dit is een belangrijke uitdaging, temeer daar deze eisen zich voordoen in een context van ingrijpende transformatie van de Brusselse saneringssector, die met name wordt gekenmerkt door de overname van het waterzuiveringsstation Noord door Hydria en door de Europese verplichting om tertiaire en quaternaire behandeling van afvalwater in te voeren. De sector wordt dus tegelijkertijd geconfronteerd met verschillende omvangrijke bouwplaatsen, met aanzienlijke technische en financiële gevolgen.

Brupartners vraagt dat :

- **De nieuwe energieverplichtingen in een voldoende vroeg stadium worden geïntegreerd in de technische en financiële planning van de saneringsinfrastructuur ;**
- **De saneringssector voldoende steun krijgt, rekening houdend met de financiële beperkingen waarmee hij te kampen heeft, in het bijzonder ten aanzien van zijn investeringsbehoeften.**

2.6 Systemen voor de handel in broeikasgasemissierechten

Brupartners neemt akte van het feit dat de wijzigingen die door het voorontwerp van ordonnantie worden aangebracht, met name betrekking hebben op de maatregelen ter uitvoering van de Europese bepalingen inzake de systemen voor de handel in broeikasgasemissierechten (ETS 1 en ETS 2). Hij herinnert eraan dat hij op 16 mei 2024 een advies heeft uitgebracht inzake het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van diverse bepalingen betreffende energie en klimaat, waarin hij zich uitvoerig uitspreekt over de sociaaleconomische gevolgen van de ETS 2-regeling ([A-2024-035-BRUPARTNERS](#)).

Brupartners blijft bezorgd over de situatie van kwetsbare ondernemingen (zko's/kmo's en non-profitondernemingen) en vraagt om te worden geraadpleegd om na te denken over begeleidende maatregelen en steunmaatregelen om deze groep te ondersteunen.

2.7 LEZ

Brupartners neemt akte van het feit dat de wijzigingen die door het voorontwerp van ordonnantie worden aangebracht, met name betrekking hebben op de wijzigingen van de administratieve praktijken met betrekking tot het beheer van de LEZ. Hij herinnert eraan dat hij op 17 september 2026 een advies heeft uitgebracht inzake het ontwerpbesluit tot wijziging van het besluit betreffende het instellen van een lage-emissiezone, teneinde een betalende toegang voor een maand en jaar in te voeren, evenals bepaalde afwijkingen ([A-2026-023-BRUPARTNERS](#)).

*

* *